

министерство се задължава да провери в кои държавни ТКЗС-та има недостиг на работна сила. Освен това министерството трябва до началото на 1960 г. да осигури работа в съответните отрасли на „не по-малко от 1000 цигански семейства“. За целта то трябва да установи съществуващите възможности за изграждане на нови или разширяване на стари предприятия в планинските райони и в зоните, заплашени от ерозия. Семействата трябвало да бъдат приемани като местни жители в селищата, където са разположени стопанските предприятия. На аграрното министерство следва да се отпуснат и необходимите средства, за да може да построи в съответните населени места „евтини и хигиенични“ жилища за ромите. Ръководствата на ТКЗС-ата и изпълнителните комитети на народните съвети на всички нива трябвало също да действат в тази насока¹⁴². Централният съюз на производителните кооперации трябвало да осигури създаването на занаятчийски кооперации за ромите, в които да се приемат предимно кошничари, тъкачи и шлосери. За целта било предвидено и оборудването на нови работилници.

Що се отнася до същинската политика на заселване, общинските ръководства трябвало най-вече да подобрят хигиенните условия в съществуващите ромски квартали и да следят за спазването на санитарните изисквания при строежа на нови блокове. При новите строежи или преселвания общините трябвало да „разселват“ ромите, тоест хората трябвало да се настаняват в различни части на квартала, за да се подобри техният „бит и култура“ под влияние на заобикалящите ги български съседи. За строителство на нови жилища за бившите чергари и преселени роми трябвало да се предоставят от общините безплатни строителни площи, където ромите да започнат постоянна работа. На онези роми, които желаят, трябвало да се предоставят кредити със срок на изплащане 20 години за строеж на нови жилища (парите обаче се раздават

¹⁴² Вследствие на решението 1000 семейства от окръзите София, Враца, Стара Загора и Димитрово/Перник са приеми в ТКЗС-та и държавни кооперации в Добруджа (Толбухин/Добрич), други 1500–1600 – в окръзите Пловдив, Сливен, Русе и Варна. Въпреки това явно не е било възможно да се привържат всички бивши чергари към новите условия. Вж. Генов, Д., В. Маринов, Ш. Таиров. Циганското население... с. 33.